

APLINKOS APSAUGOS KOMITETŲ IR VALSTYBĖS VALDYMO IR SAVIVALDYBIŲ KOMITETŲ PIRMININKŲ SUSITIKIMAS

Makroregioninės strategijos. Jų plėtra ir perspektyvos

I Š V A D O S

2013 m. lapkričio 24–25 d.
Vilnius

Aplinkos apsaugos komitetų ir valstybės valdymo ir savivaldybių komitetų pirmininkų susitikimas,

atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento rezoliuciją, raginančią Europos Komisiją (toliau – Komisija) parengti Baltijos jūros regiono strategiją formuojant Europos Sąjungos (toliau – ES) Šiaurės matmens politiką;

atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 10 d. ir 2012 m. kovo 23 d. Komisijos komunikatus dėl Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos (toliau – ESBJRS);

atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 10 d. ESBJRS veiksmų planą bei 2010 m. gruodžio mėn. ir 2013 m. vasario mėn. atnaujintas jo redakcijas;

atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategijos (toliau – ESDRS) ir jos 2010 m. gruodžio 8 d. veiksmų planą;

atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 27 d. Komisijos ataskaitą dėl makroregioninių strategijų pridėtinės vertės;

atsižvelgdamas į suinteresuotų šalių diskusijas 2013 m. spalio 28–29 d. Bukarešte ir 2013 m. lapkričio 11–12 d. Vilniuje vykusiuose metiniuose forumuose dėl makroregioninių strategijų,

Makroregioninių strategijų pridėtinė vertė

1) sveikina Komisijos ataskaitą dėl makroregioninių strategijų pridėtinės vertės; mano, kad makroregioninės strategijos užtikrina aiškų ir apčiuopiamą indėlį į ES regioninę politiką ir atlieka svarbiausią vaidmenį didinant skirtingų ES regionų socialinę, ekonominę ir teritorinę sanglaudą; mano, kad makroregioninės strategijos gali gerokai prisidėti siekiant ES sanglaudos politikos tikslų; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę skirti kiekvienos makroregioninės strategijos koordinatorių;

2) mano, kad makroregioninės strategijos lemia geresnį politikos vystymąsi ir geresnį įvairių ES lygio, nacionalinių ir regioninių politikos krypčių įgyvendinimą, *inter alia* aplinkosaugos, transporto, švietimo, energetikos, mokslinių tyrimų, inovacijų, sveikatos priežiūros srityse, ir taip prisideda prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo; mano, kad dėl plėtojamų bendrų transporto ir energetinės infrastruktūros projektų makroregioninės strategijos svarbios didinant konkurencingumą, baigiant kurti ir stiprinant ES vidaus rinką;

3) primena, kad makroregioninės strategijos grindžiamos principu – jokių papildomų ES lėšų, jokių naujų institucijų, jokių naujų teisės aktų; todėl pabrėžia, kad svarbu labiau integruotai valdyti strategijas veiksmingiau naudojant esamus finansinius šaltinius, veiksmingiau įgyvendinant galiojančius teisės aktus, geriau pasinaudojant esamomis institucijomis;

4) pabrėžia, kad makroregioninės strategijos padėjo plėtoti naujus projektus arba vykdomiems tarptautiniams projektams įgyti pagreitį; akcentuoja, kad vien tik Baltijos jūros regione vykdoma daugiau kaip 100 pavyzdinių projektų, o pagal ESDRS svarstoma daugiau kaip 400 projektų, kurių vertė 49 mlrd. eurų, iš jų 150 jau įgyvendinami;

5) pabrėžia, kad makroregioninės strategijos ES nepriklausančioms šalims teikia galimybes dalyvauti vertingame regioniniame bendradarbiavime su ES valstybėmis narėmis; pavyzdžiui, pabrėžia, kad Rusija ir Norvegija, nors ir nedalyvauja įgyvendinant strategiją, sutarė dėl pagal ESBJS vykdomų bendrų projektų sąrašo, o ESDRS prisideda gerinant bendradarbiavimą su ES kaimynėmis Moldova ir Ukraina ir įtraukia šalis kandidates – Serbiją, Bosniją ir Hercegoviną, Juodkalniją – į naudingą regioninį bendradarbiavimą rengiantis galutiniam įstojimui į ES;

Makroregioninių strategijų aplinkos apsaugos matmuo

6) ragina plėtoti stiprų šių strategijų aplinkos apsaugos matmenį; mano, kad reikėtų rasti tinkamą ekonomikos augimo ir aplinkos apsaugos pusiausvyrą, kad tokiose srityse kaip miškininkystė, žemės ūkis, statyba, transportas ir pramonė turėtų būti taikomi aukšti aplinkos apsaugos standartai ir kad makroregioninės strategijos gali atlikti svarbų vaidmenį skatinant taikyti tokius standartus;

7) pabrėžia, kokios yra svarbios makroregioninės strategijos siekiant realizuoti strategijoje „Europa 2020“ numatytą ekologiškesnės, efektyviai išteklius naudojančios, mažai anglies dioksido išmetančių technologijų ekonomikos viziją; pabrėžia, kad reikia visiškai išnaudoti 2014–2020 metų ES daugiametėje finansinėje programoje numatytą finansavimą energijos efektyvumui ir atsinaujinančios energijos panaudojimui skatinti makroregioniniu lygiu kovojant su klimato kaitos pagrindinėmis priežastimis ir padariniais;

8) pabrėžia, kad dėl daugelio veiksnių, tokių kaip intensyvi laivininkystė, žemės ūkio veikla ir dideli infrastruktūros projektai, Baltijos jūra yra viena iš labiausiai užterštų jūrų pasaulyje; pabrėžia, kad Baltijos jūros valstybėms būtina spręsti rimtas regiono aplinkos apsaugos problemas, kurių svarbiausios yra eutrofikacija, jūros dugne palaidotų pavojingų cheminių medžiagų poveikis ir grėsmės vandens ekosistemos biologinei įvairovei, ypač nykstančioms žuvų rūšims; primena, kad pati Baltijos jūros regiono makroregioninės strategijos idėja kilo pirmiausia dėl susirūpinimo aplinka;

9) pabrėžia, kad Dunojaus baseino aplinkos apsauga yra svarbus aspektas, turėsiantis didžiausios įtakos regiono plėtrai ateityje, todėl ragina visas susijusias šalis skatinti darnų prioritetinių sričių vystymą;

10) pabrėžia, kad kai kurie projektai jau davė rezultatų, pavyzdžiui, *CleanShip* projektas, pagal kurį mažinama tarša iš laivų ir gerinama Baltijos jūros ekosistemos būklė, *Danube Floodrisk* projektas, pagal kurį užkertamas kelias potvyniams dalijantis duomenų bazėmis ir potvynių žemėlapiams, *Baltadapt* projektas, pagal kurį susiburia skirtingi veikėjai kovai su klimato kaita Baltijos jūros regione planuoti;

Makroregioninių strategijų ateitis

11) mano, kad makroregioninių strategijų sėkmė ateityje daugiausia priklausys nuo tinkamų tikslų nustatymo, politinio įsipareigojimo palaikymo, taip pat nuo veiksmingo strategijų organizavimo ir valdymo, ypač nuo aprūpinimo pakankamais žmogiškaisiais ištekliais atitinkamose valstybėse narėse;

12) pabrėžia, kad makroregioninės strategijos atspindi ES daugiapakopio valdymo procesą, nes jame dalyvauja regioninio, nacionalinio ir vietos lygmens veikėjai ir pilietinė visuomenė, bendrai plėtodami projektus, planuodami ir derindami finansavimo planus; remia konsultacijų pagal principą „iš apačios į viršų“ proceso stiprinimą įgyvendinant makroregionines strategijas, todėl ragina savivaldybių institucijas ir pilietinę visuomenę dalyvauti pirmuosiuose projektų ir platesnių strateginio lygmens tikslų planavimo ir įgyvendinimo etapuose; pabrėžia dalyvaujančių šalių ir institucijų, taip pat dalyvaujančių šalių valdžios institucijų veiklos didesnio integravimo ir koordinavimo svarbą; pabrėžia, kad makroregioninių strategijų sėkmė grindžiama politine atsakomybe, aktyvesniu socialinių ir ekonominių partnerių, įskaitant pilietinę visuomenę, akademinę bendruomenę ir privatų sektorių, dalyvavimu;

13) pabrėžia, kad nacionaliniai parlamentai atlieka svarbų vaidmenį planuojant ir įgyvendinant strategijas, nes užtikrina svarbų makroregioninių strategijų ir visos visuomenės ryšį; pripažįsta Europos Parlamento svarbą palaikant ir plėtojant makroregioninės veiklos koncepciją;

14) ragina už įvairių finansavimo priemonių valdymą atsakingas valdžios institucijas prireikus suderinti esamus ES ir kitus fondus bei priemones su makroekonominių strategijų tikslais; pabrėžia makroekonominių strategijų vaidmens svarbą būsimai sanglaudos politikai;

15) mano, kad reikėtų reguliariai keistis geriausios patirties pavyzdžiais įgyvendinant esamas makroregionines strategijas, taip pat geriau panaudoti projektų rezultatus ir sąveiką; mano, kad svarbu parengti tinkamus prioritetinių sričių ir (arba) horizontaliųjų veiksmų rodiklius, kad būtų galima vertinti pasiektą pažangą; pabrėžia, kad pažanga turėtų būti vertinama ir pagal sukurtus tinklus, sėkmingus projektus, integravimo ir koordinavimo gerinimo veiklą; mano, kad stebėsenos ir vertinimo procesuose turėtų dalyvauti visos atitinkamos suinteresuotos šalys ir prireikus jos turėtų remti strategijų turinio rengimą ir peržiūrą; pritaria Komisijos pasiūlymui strategijų peržiūros procesą baigti iki 2014 metų metinio forumo;

16) teigiamai vertina konsultacijų pradžią dėl ES Adrijos ir Jonijos jūrų regiono strategijos, kuri, kai bus parengta, aprėptų Graikiją, Italiją, Slovėniją, Kroatiją, Bosniją ir

Hercegoviną, Serbiją, Juodkalniją ir Albaniją; tikisi, kad Komisija pristatys pasiūlymą dėl minėtos strategijos iki 2014 m. pabaigos; remia būsimos strategijos tikslus skatinti ekonominę ir socialinę gerovę, ekonomikos augimą ir užimtumą Adrijos ir Jonijos jūrų regione didinant jo patrauklumą, konkurencingumą ir susisiekimą su juo ir mano, kad ši strategija gali skatinti Vakarų Balkanų šalių integracijos į ES siekius;

17) pabrėžia Alpių, kuriose susikerta pagrindiniai prekybos keliai, makroregioninės strategijos svarbą siekiant skatinti ekonomikos augimą ir inovacijas šiame Europos regione, kartu užtikrinant darnų Alpių teritorijos vystymąsi, kaip Alpių makroregiono regionų ir šalių atstovai jau ragino 2013 m. spalio 18 d. susitikime Grenoblyje;

18) pabrėžia, kad diskusijos dėl naujų makroregioninių strategijų turėtų būti grindžiamos šiais kriterijais: a) sprendžiant bendrus iššūkius makroregionams strategiškai svarbus aukšto lygio bendradarbiavimas; b) ES dalyvavimas yra galimas, o esamos ES horizontaliosios politikos būtų stiprinamos; c) pridėtinės vertės vertinimas ES ir makroregioniniu lygmeniu yra pagrįstas įrodymais; d) atitinkamos valstybės narės ir susiję regionai aiškiai išreiškė politinę valią tokiam požiūriui;

19) pabrėžia, kad šios išvados nacionalinių parlamentų nesaisto ir nelemia jų pozicijų; prašo Lietuvos Respublikos Seimo, kaip pirmininkaujančios valstybės parlamento, persiųsti šias išvadas visoms delegacijoms, nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento pirmininkams, Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pirmininkams.

1 PRIEDAS. APLINKOS APSAUGOS KOMITETŲ IR VALSTYBĖS VALDYMO IR SAVIVALDYBIŲ KOMITETŲ PIRMININKŲ SUSITIKIMO EIGA

Bendrosios pastabos

Aplinkos apsaugos komitetų pirmininkų ir valstybės valdymo ir savivaldybių komitetų pirmininkų susitikimas vyko 2013 m. lapkričio 24–25 d. Vilniuje, Lietuvos Respublikos Seime.

Susitikimą pradėjo Lietuvos Respublikos Seimo Aplinkos apsaugos komiteto pirmininkas Algimantas SALAMAKINAS. Dalyvius pasveikino J. E. Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkė Loreta GRAUŽINIENĖ.

Pirmojoje susitikimo dalyje *„Europos Sąjungos makroregioninių strategijų reikšmė“* pranešimus skaitė už klimato politiką atsakinga Europos Komisijos narė Connie HEDEGAARD (pranešimo tema – *„Klimato politikos įtraukimas į regioninio vystymosi strategijas“*) ir Lietuvos Respublikos finansų ministras Rimantas ŠADŽIUS (pranešimo tema – *„Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos metinio forumo rezultatai“*).

Antrojoje susitikimo dalyje *„Makroregioninių strategijų aplinkosauginis matmuo“* pranešimus skaitė Lietuvos Respublikos aplinkos ministras Valentinas MAZURONIS (pranešimo tema – *„Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos santykis su kitomis bendradarbiavimo formomis Baltijos jūros regiono aplinkosaugos srityje“*) ir Pasaulio gamtos fondo Dunojaus ir Karpatų programos direktorius Andreas BECKMANN (pranešimo tema – *„Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategijos aplinkosauginis matmuo“*).

Trečiojoje susitikimo dalyje *„Europos Sąjungos institucijų indėlis plėtojant makroregionines strategijas“* pranešimus skaitė už regioninę politiką atsakingas Komisijos narys Johannes HAHN (pranešimo tema – *„Europos Sąjungos makroregioninių strategijų plėtra ir perspektyvos“*) ir Europos Parlamento Regioninės plėtros komiteto pirmininkė Danuta HÜBNER (pranešimo tema – *„Europos Parlamento požiūris į makroregionines strategijas ir jų reikšmė“*).

Susitikimo pabaigoje priimtos susitikimo **išvados**. Šešios delegacijos pateikė išvadų projekto pakeitimus. Išvados priimtos bendru sutarimu. Danijos delegacija susilaikė, nurodžiusi, kad išvadų turinį ji turi apsvarstyti su kitais trimis Danijos Karalystės Folketingo komitetais, atsakingais už dokumente aptariamus klausimus.

Pranešimų ir diskusijų apžvalga

PIRMOJI DALIS. EUROPOS SĄJUNGOS MAKROREGIONINIŲ STRATEGIJŲ REIKŠMĖ

Už klimato politiką atsakinga Europos Komisijos narė Connie HEDEGAARD savo pranešime pabrėžė, kad klimato kaitos pokyčiai yra aiškūs: šyla atmosfera ir vandenynai, mažėja ledo ir sniego, kyla jūros lygis, o šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracija atmosferoje ypač padidėjo pastaraisiais dešimtmečiais. Yra 95 proc. tikimybė, kad šiuos pokyčius lemia

žmogaus veikla. Siekiant spręsti klimato kaitos problemą, veiksmų reikia imtis visais lygmenimis – ES, nacionaliniu ir regioniniu – ir tie veiksmai turėtų būti grindžiami dviem ramsčiais. Pirma, turėtume švelninti klimato kaitą, pavyzdžiui, mažindami išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Antra, turėtume prisitaikyti prie kintančių klimato sąlygų, tokių kaip nenuspėjami orai ar kylantis jūros lygis. Pavyzdžiui, Baltijos jūros regione projektas *Baltadapt* padeda prisitaikyti prie klimato kaitos. Regioninis bendradarbiavimas gali būti naudingas ir kitose srityse, tokiose kaip tarpvalstybinis potvynių valdymas, tarpvalstybinis pakrančių valdymas ar kova su miškų gaisrais vietovėse, kuriose didesnė sausrų tikimybė. Komisijos narė taip pat pabrėžė, kad klimato kaitos klausimas turėtų būti įtrauktas į visas pagrindines ES politikos sritis, įskaitant regioninę politiką.

Lietuvos Respublikos finansų ministras Rimantas ŠADŽIUS pristatė metinio ESBJRS forumo, vykusio lapkričio 11–12 dienomis Vilniuje, diskusijas ir pasiektus rezultatus. Šiame forume dalyvavo ES, regioninio, nacionalinio ir vietos lygmens ESBJRS koordinatoriai ir įgyvendintojai. Jau ketvirtą kartą vykusiame forume buvo diskutuojama, kaip Baltijos jūros regiono aplinkosauginius iššūkius paversti galimybėmis kuriant darbo vietas ir skatinant ekonomikos augimą. Forumo metu vyko 4 plenarinės sesijos, kurių metu diskutuota apie makroregioninių strategijų pridėtinę vertę ir tolesnius žingsnius gerinant ESBJRS įgyvendinimą. Akcentuota valdymo struktūros stiprinimas, valstybių narių lyderystės skatinimas. Valstybės narės ragintos integruoti Strategijos tikslus programuojant naują finansinę perspektyvą, buvo akcentuojama didesnio bendradarbiavimo tarp valstybių narių šioje srityje svarba. Forumo diskusijų pagrindu jau planuojami tolesni žingsniai. Lapkričio 26 d. Šiaurės, Baltijos ir Višegrado šalių ministrai, atsakingi už Sanglaudos politiką, aptarė makroregioninių strategijų ir nacionalinių programavimo dokumentų sinergiją. Gruodžio pradžioje ESBJRS nacionaliniai koordinatoriai aptars būdus ir priemones, kurie sustiprintų valdymo struktūrą ir lyderystę.

Diskusijoje buvo nuolat pabrėžiama, kad makroregioninės strategijos gali padėti spręsti su klimato kaita susijusias problemas, tačiau svarbu rasti šaltinius šių strategijų įgyvendinimui finansuoti. Pabrėžta, kad savivaldybės ir pilietinė visuomenė turėtų būti skatinamos dalyvauti įgyvendinant šias strategijas. Nacionaliniai parlamentai taip pat turėtų aktyviau veikti šioje srityje. Viskas, ko reikia – tai geresnis koordinavimas ir valstybių narių keitimasis geriausios praktikos pavyzdžiais ir informacija. Kiti dalyviai pabrėžė, kad svarbu į strategijas įtraukti trečiąsias šalis, todėl kalbant apie ESBJRS, paminėtos Islandija, Norvegija ir Rusija. Viena iš prioritetinių sričių, be klimato kaitos, turėtų būti tarpvalstybinės transporto infrastruktūros plėtra. Be to, užsiminta, kad kitos makroregioninės strategijos, tokios kaip Alpių arba Viduržemio jūros regiono strategijos, turėtų būti pradėtos įgyvendinti artimiausiu metu.

ANTROJI DALIS. MAKROREGIONINIŲ STRATEGIJŲ APLINKOSAUGINIS MATMUO

Lietuvos Respublikos aplinkos ministras Valentinas MAZURONIS daugiausia dėmesio skyrė ESBJRS aptarimui. Jis pabrėžė, kad Baltijos jūros regiono strategija – sudėtinga integruota sistema, skirta spręsti ne tik bendras su Baltijos jūra susijusias aplinkosaugos problemas, bet ir prisidėti prie ekonominės regiono sėkmės, socialinių iššūkių, teritorinės regiono sanglaudos stiprinimo ir ES konkurencingumo didinimo. Šis strateginis dokumentas apima ir derina tris

pagrindinius – aplinkosaugos, ekonomikos ir socialinį – aspektus. Ministras akcentavo, kad labai svarbus ESBJRS tikslas – išgelbėti jūrą, t. y. spręsti labai prastą Baltijos jūros ekologinę būklę. Ministras atkreipė dėmesį į tai, kad Baltijos jūros regiono strategija sietina ne tik su jūrų konvencijomis. Didžioji dalis į jūrą patenkančių teršalų „atkeliauja“ upių baseinais. Todėl kuo daugiau teršalų sumažiname upių vandenyse, tuo mažiau jų patenka į Baltijos jūrą. Labai svarbu, kad griežtų aplinkosauginių reikalavimų laikytųsi ir kiti sektoriai, pavyzdžiui, transporto ar energetikos. Ministras taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad ESBJRS apima ir aplinkosauginius susitarimus su trečiosiomis šalimis, kurių pagrindu keičiamasi informacija apie vandens išteklių aplinkos būklę ir siekiama įgyvendinti bendrus aplinkosaugos projektus.

Pasaulio gamtos fondo Dunojaus ir Karpatų programos direktorius Andreas BECKMANN pagrindinį dėmesį skyrė šiuo metu įgyvendinamai ES Dunojaus regiono strategijai. Jis pabrėžė, kad ES Dunojaus regiono strategija yra pagrįsta dabartine padėtimi, o ne ateities vizija. Jis kalbėjo apie regiono aplinkosaugines problemas, tokias kaip salpų apsauga ir atkūrimas ir Dunojaus eršketų išsaugojimas. A. BECKMANN paminėjo, kad pastaroji problema sprendžiama integruotai ir iš esmės ji yra susijusi su visomis prioritetinėmis strategijos sritimis – biologine įvairove, laivyba, vandentvarka, rizika ir teisėsauga. Kitas svarbus prioritetas – vidaus vandenų laivybos valdymas Dunojaus regione. Pranešėjas gyrė Komisijos įsipareigojimus prioritetinėse srityse ir pabrėžė pagrindinių suinteresuotų šalių, ypač pilietinės visuomenės, aktyvesnio dalyvavimo svarbą. Pasak A. BECKMANN, bendruomenės ir pilietinė visuomenė gali daug prisidėti prie ES Dunojaus regiono strategijos, tačiau ši galimybė neišnaudojama.

Diskusijoje vėl plačiai nagrinėtas klimato kaitos klausimas. Iškeltos konkrečios problemos, tokios kaip pasikartojantys potvyniai, pakrančių erozija, naftos išsiliejimas, taip pat planuojama atominės elektrinės statyba Baltarusijoje, netoli sienos su Lietuva. Pabrėžta, kad atominė elektrinė neatitinka Espo konvencijoje nustatytų standartų. Keli dalyviai atkreipė dėmesį į tai, kad turėtume keisti savo požiūrį į energetiką, t. y. daugiau dėmesio reikia skirti energijos vartojimo efektyvumui, platesniam atsinaujinančių energijos išteklių naudojimui ir nustatytų tikslų geresniam politiniam koordinavimui. Ekonominių suvaržymų ir ribotų finansinių išteklių laikais reikėtų vengti veiklos sutapimo. Taip pat pabrėžta, kad labai svarbu dalytis geriausios bendradarbiavimo praktikos pavyzdžiais, ypač toje pačioje geografinėje vietovėje (pavyzdžiui, kitos šalys gali pasimokyti iš Austrijos patirties sėkmingai įgyvendinant su vidaus vandenų laivyba susijusį projektą).

TREČIOJI DALIS. EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ INDĖLIS PLĖTOJANT MAKROREGIONINES STRATEGIJAS

Už regioninę politiką atsakingas Europos Komisijos narys Johannes HAHN pabrėžė, kad svarbu makroregioninių strategijų tikslus ir prioritetus įtvirtinti atitinkamose nacionalinėse, regioninėse ir ES politikos programose. Jis taip pat pabrėžė, kad svarbu užtikrinti ryšį su naujomis politikos programomis. Komisijos narys kalbėjo apie būtinybę labiau suderinti atsakomybę ir lyderystę. Net jeigu Komisija ir toliau atliktų svarbiausią vaidmenį, valstybės narės arba konkretūs regionai turėtų priimti vis didesnę atsakomybę ir vis dažniau vadovauti darbui. J. HAHN pabrėžė, kad makroregioninės strategijos, pavyzdžiui, ESBJRS, rodo visapusišką ir integruotą požiūrį į pažangų, tvarų ir integruotą augimą ES apskritai.

Įgyvendinant ESBJRS, būtina didinti visų regiono politinių ir ekonominių suinteresuotų grupių atsakomybę ir atskaitomybę ne tik už jūros reikalus, bet ir ekonominę, teritorinę plėtros ir socialinę sritį.

Europos Parlamento Regioninės plėtros komiteto pirmininkė Danuta HÜBNER pabrėžė, kad susitikimas vyksta iškart po to, kai Europos Parlamentas patvirtino naują daugiametę finansinę programą (DFP). Nauja DFP sudarytų sąlygas sėkmingai įgyvendinti daugiau kaip 300 nacionalinių ir regioninių veiksmų programų. Jeigu valstybės prisidėtų prie finansavimo, pelningoms investicijoms skirta suma per ateinančius 10 metų pasiektų 500 mlrd. eurų. Didelė šių lėšų dalis atitektų makroregioninėms strategijoms. D. HÜBNER pabrėžė, kad pirmosios dvi strategijos – ESBJRS ir ESDRS – buvo parengtos, patvirtintos ir įgyvendinamos remiantis tvirta politine valia, įsipareigojimais ir jungtinėmis administracinėmis pastangomis. Tačiau dabar reikia išmaniai susieti strategijų raidą su daugybe kitų Europos politikos krypčių.

Diskusijos dalyviai ragino ateityje kurti naujas makroregionines strategijas, pavyzdžiui, Alpių, Atlanto ir Viduržemio jūros regionų strategijas. Kai kurie dalyviai reikalavo ES lygmeniu parengti atskirus teisės aktus, skirtus makroregioninėms strategijoms. Be to, paminėta, kad ES nepriklausančios šalys partnerės, tokios kaip Norvegija, gali būti labai svarbios bendradarbiavimo partnerės ir gali padėti finansiniais ištekliais. Kiti dalyviai pabrėžė, kad vieni iš pagrindinių sunkumų siekiant sėkmingai įgyvendinti makroregionines strategijas bus skirtingų interesų derinimas ir veiksmingesnių administracinių pajėgumų poreikis kai kuriose valstybėse narėse.